

אוצר החכמה

ויקבלו כלם עול מלכויות. ותמלוך עליהם לעולם ועד, כי הפלבות
שכלך היא. ולעולם עד תמלך בכבוד. בפתחות בתרתך יהוה ימלך
לעולם ועד. ובתוב, והיה יהוה. למלך על כל הארץ. ביום ההוא.
יהיה יהוה. אחד ושםו אחד:

אדוֹן עולָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ. בטרם, כל יציר נברא: לעת נעשה בחפכו כל. אוי
מלך שמו נקרא: ואחרי בכחות הפל. לבדו ימלך נורא: והוא היה
והוא היה. והוא יהיה בתפארה: והוא אחד ואין שני. להמשילו להחכירה:
והוא ראשון והוא אחרון. לכל חמר ולכל צורה: בלי ראשית בלי תכילת. ولو
העוז והמשרה: בלי ערד בלי דמיון. בלי שני ותמורה: בלי חבור בלי פרוד.
גדל פה ונבורה: והוא אליו וחיה גואלי. וצור חביב ביום צורה: והוא נפי וממושי.
מנת פosi ביום אקרא: והוא רופא והוא מרפא. והוא צופה והוא עורה:
בידו אפקיד רוחני. בעת אישן ואעירה: עם רוחנו גוית. ארני לי ולא אירא:
במקדשו פגל נפשי. משיחנו ישלח מהרה: ואנו נשיר בבית קדרשי. אמן אמן

שם הנורא:

אוצר החכמה

כתר מלכות לרבי שלמה אבן גבירול ז"ל

יש נהנים לאומרו כאן, ויש לאחר מסכת יומה, ויש האומרים אותו בלילה כיפור לאחר הסליחות:

בהתפלתי יסכנו גבר.	כפי בה למד ישר זוכות:
ספרתי בה פלאי אל חי.	בקצרה אך לא בארכיות:
שמתייח על ראש מהללי.	ויקראתיך כתר מלכות:

כתר מלכות. בסידורי תימן הקדומים לא מזכיר לקרוא את כתר מלכות לרשב"ג, למרות שהחלק מיצירותיו הגיעו לתימן במאה הי"ב – י"ג, לפני עידן ספרי הדפוס. כתר מלכות הדר לתימן מסידורי ספרד, במסגרת כל ספרי הרפואים הראשונים אשר הגיעו לתימן בסוף המאה הט"ז ותחילת המאה הי"ז. בסידורי ספרד כתובים שני נוסחים, האחד לרשב"ג, והשני לרדב"ז, ושניהם מופיעים בסידורי ספרד במקום של עלות השחר.

אחד מסידורי תימן הקדומים ביותר, המזכיר את כתר מלכות הוא תכלאל משנת שצ"ז – 1637 (תכלאל ירושלים 529 '4). כתר מלכות התפשט מאוד בסידורי המאה הי"ח. סידורי תימן הראשונים שכזו את כתר מלכות לאחר תפילה נוספת וסדר העבודה, ולמעשה הוא שוכן בגמר התפילה, וכך נמשך המצב עד המאה הי"ח. גם מהרי"ץ שיבץ

בְּפָלָאִים מַעֲשֵׂיהַ וְנֶפֶשִׁי יָדַעַת מֵאָד: לֹךְ יְהוָה הַגְּדָלָה וְהַגְּבוּרָה
וְהַתְּפָאָרָת וְהַגְּזָחָה וְהַהְזָדָה: לֹךְ יְהוָה הַמְּמָלָכָה וְהַמְּתָנָשָׁא
לְכָל לְרֹאשׁ וְהַעֲשָׂר וְהַכְּבֹוד: לֹךְ בְּרוֹאִי מַעַלָּה וּמַטָּה יְעִידָה. כִּי
הַמָּה יַאֲבֹדוּ וְאַתָּה תַּעֲמֹד: לֹךְ הַגְּבוּרָה אֲשֶׁר בְּסֻדָּה גַּלְאוֹ רְעִיוֹנִינוּ
לְעַמְדָה. כִּי עַצְמַת מִפְנֵי מֵאָד: לֹךְ חַבְיוֹן הַעֲזָזָה הַסּוֹד וְהַיִסּוֹד. לֹךְ הַשֵּׁם
הַגְּעוּלָם מִמְּתִי חַקְמָה. וְהַבָּחָר הַסּוֹבֵל הַעוֹלָם עַל בְּלִימָה. וְהַיכְלָתָה
לְהַזְּכִיא לְאָוֹר בְּלַתְּעַלְוָמָה: לֹךְ הַחַסְדָּא אֲשֶׁר גָּבָר עַל בְּרוֹאִיךְ. וְהַטּוּב
הַצְּפָנוֹן לִירָאִיךְ. לֹךְ הַסּוֹדוֹת אֲשֶׁר לֹא יָכִיל שְׁבָח וּרְעִיוֹן. וְהַחִים
אֲשֶׁר לֹא יְשַׁלֵּט עַלְיָהָם בְּלִיּוֹן. וְהַכְּפֵסָה הַגְּעוּלָה עַל בְּלַעַלְיוֹן. וְהַגְּזָה
הַגְּסָפָר בְּרוּם חַבְיוֹן: לֹךְ הַמְּצִיאוֹת אֲשֶׁר מֵאַל אָוֹרָו נָהִיה בְּלַהֲזָה.
אֲשֶׁר אָמַרְנוּ בְּצָלָו נְחִיה: לֹךְ שְׁנִי הַעוֹלָמִים אֲשֶׁר נָתַת בֵּיןֵיכֶם גְּבוּלָה.
הַרְאָשָׁוֹן לְמַעֲשֵׂים וְהַשְׁנִי לְגַמּוֹל: לֹךְ הַגְּמָוֹל אֲשֶׁר גַּנְזָת לְאַצְדִּיקִים
וּתְעַלְיָמָהוּ. וְתָרָא אָתוֹ כִּי טֹב הֵוָא וְתְּצִפְנָהוּ:

אַתָּה אֶחָד. רָאשׁ בְּלַמְנִין. וַיְסֹוד בְּלַבְּנִין: אַתָּה אֶחָד. וַיְסֹוד
אֶחָדָותֶךָ חַכְמִי לְבָבְךָ וְתַמָּהָג. כִּי לֹא יְדַעַו מָה הֵוָא: אַתָּה אֶחָד
וְאֶחָדָותֶךָ לֹא יְגַרְעַ וְלֹא יְוַסֵּף. לֹא יְחַסֵּר וְלֹא יְעַדֵּיף: אַתָּה אֶחָד
וְלֹא בְּאֶחָד הַקְּנוֹי וְהַמְּנוֹי. כִּי לֹא יְשִׁיגֵךְ רַבְּבִי וְשַׁנוֹבִי. לֹא תָּאַר וְלֹא
כְּנוֹי: אַתָּה אֶחָד. וְלֹשָׁום לֹךְ חָק וְגַבּוֹל גַּלְאָה הַגְּנוֹנִי. עַל בְּנֵי אַמְרָתִי
אֲשֶׁרְמָה דָּרְכֵי מִחְתּוֹא בְּלִשׁוֹנֵי: אַתָּה אֶחָד. גַּבְּהָתָה וְגַעֲלִיתָה מִשְׁפּוֹלָה
וּמִנְפּוֹל. וְאַילוּ הֶאֱחָד שִׁיפְלָה: אַתָּה נִמְצָא. וְלֹא יְשִׁיגֵךְ שְׁמַע אָזָן וְלֹא

אותו לאחר התפילה, וכן נהנים רוב קהילות הבלדי היום, ולא במקומות הספרדי המסורתיים לפני שחרית. בשנים האחרונות הקדימו אותו חלק מקהילות הבלדי ליל י"ב דובוקא לאחר הסליחות, עקב מצוקת הזמן בצהרי י"ב. בחלק מהדורות סידור מהרי"ץ לא כתוב לקרוא לאחר המוסף וסדר העבודה את כתר מלכות, ובחלק כתוב. גם באלו שלא כתוב לקרוא, הנוסח עצמו של כתר מלכות נמצא ומהרי"ץ פירש אותו. יוצא, כי כתר מלכות הגיע לתימן במאה ה-ט"ז – י"ז, התפשט בתימן המאה הי"ח ושבוצץ בסידורי תימן במקומות שונים מסידורי ספרד. לאחר כתר מלכות כתוב לומר השכבות עד זמן המנחה, ומהרי"ץ כתב בפירושו, כי מקורו בספר חמראת ימים. אמירת השכבות לא נמצאת בסידורים הקדומים, וחולק מקהילות הבלדי לא נהגות כן היום.

ראות עין. ולא ישולט בה איה ולמה ואין: אתה נמצא. אבל לעצמה.
וain לאחר עטנו: אתה נמצא. ובטרם היהת כל ומן היהת. ובלי מקום
חנית: אתה נמצא. וסודך נעלם ומיתני שינגן. עמק עמוק מי ימצענו:
אתה חי ולא זמן קבוע. ולא מעט ידוע: אתה חי ולא בנפש
ונשמה. כי אתה נשמה לנשמה: אתה חי, ולא בחמי אדם להבל
דמה. וסופה עש ורפה: אתה חי והמגיע לסודך ימצע תענווג עולם.
ואבל וחי לעולם: אתה גדוול ומול פרלה כל גדרה נבנעת, וכל
יתרונו מגרעת: אתה גדוול מכל מחשבה. וגאה מכל מרפבה: אתה
gadool על כל פרלה. ומרומם על כל ברכה ותחללה: אתה גבור. וain
בכל יצירותיך ובריותיך. אשר עשה במעשייך ובגבורותיך: אתה
גבור ולק הגבורה הגמורה. אשר אין לה שניי ותמויה: אתה גבור.
וירוב נאורתך תמלל בעת זעם אפק. ותאריך לחטאיהם זעף: אתה
גבור ורוחם על כל בריאיך כלם. מה הגבורים אשר מעולם:
אתה אור. ועיני כל נפש ופה יראה. וענני עוגנים מעיניה יעלי מוקה:
אתה אור. נעלם בעולם הזה ונגלה בעולם הפראה. בהר יהוה יראה:
אתה עליון. ועינו השכל לך תכسوف ותשתחאה. אף קצחו תרא
ובלו לא תרא: אתה אלקי האלים. וכל הבriosים עדיה. ובכבוד
זה השם נתחיב כל נברא לעבדך: אתה אלוה. וכל היצורים עבדיך
יעוברכך. ולא יחסר כבודך. בגין עבדך בלבד עדיה. כי כונת כלם
להגייך עדיה: אבל הם בעוריכם. מגפת פניהם דרכ הפלך. ותעי מז
הדרך. זה טבע בברא שחת. וזה נפל אל פחת: וכל חשבו כי
לחפצים נגע. והם לריק יגע: אף עבדיך הם בפקחים החולכים דרכ
נכחה. לא סרו ימין ושמאל מדרך. עד בואם לחצר בית הפלך:

אתה אלוה. סומך היצורים באלהותך. וסודם הבriosים באחדותך:
אתה אלוה. וain הפרש בין אלהותך ואחדותך וקדמותך
ימצאotta. כי הפל סוד אחד. ואם ישנה שם כל אחד. הפל הולך
אל מקום אחד: אתה חכם. והחכמה מקור חיים ומפק נובעת.
ובחכמתך נבער כל אדם מדעת: אתה חכם. קדמוני לכל קדמוני.

וְהַחֲכָמָה הִיְתָה אֶצְלָךְ אָמוֹן: אַתָּה חָכֵם וְלֹא לְמִדְתָּה מִפְלָעָדִיה. וְלֹא
קָנִיתْ חֲכָמָה מַזְוִילָתָה: אַתָּה חָכֵם. וְמַחֲכָמָתָךְ אֶצְלָתْ חָפֵץ מַזְוִילָן.
בְּפֹעַל וְאָמֹן: לְמִשְׁךְ הַיִשְׁמַךְ מִן הָאֵין. בְּהַמְשֵׁךְ הַאֲוֹר הַיּוֹצָא מִן
הָעֵין: וְשׂוֹאָב מִמּוֹקָר הַאֲוֹר מִבְּלִי דָּלִי. וְפֹעַל הַפְּלָל מִבְּלִי כָּלִי: וְחַצְבָּה
וְחַקָּק. וְטַהֲר וְזַקָּק. וְקָרָא אֶל הָאֵין וְגַבְּקָע. וְאֶל הַיִשְׁגָּע וְנַתְּקָע. וְאֶל
הַעֲולָם וְגַרְקָע: וְתַבּוּ שְׁחָקִים בְּזַרְתָּה. וְיִדּוֹ אֶחָל הַגְּלָגָלִים מַחְבָּרָת.
וּבְלַלְלָאות הַיְבָלָת, יְרִיעָות הַבְּרִיאָות קֹשֶׁרֶת. וְכַה נָגַעַת עַל שְׁפָת
הַיְרִיעָה הַבְּרִיאָה הַחִיצָנָה. הַקִּיצָנָה בְּמַחְבָּרָת:

אפקט גראנטס

יש מהלנים מבאו עד "מי ועמיק"

מֵי יָמָלָל גְּבוּרוֹתָה. בְּעַשְׂוֹתָךְ בְּדוּר הָאָרֶץ נִחְלָק לְשָׁנִים. חַצְיוֹ
יִבְשָׁה וְחַצְיוֹ מִים: וְהַקְּפָתָה עַל הַמִּים גָּלָל הַרְוָתָה. סָובֵב סָובֵב
הַוְּלָקָה הַרְוָתָה. וְעַל סְבִיבֹתָיו יָנוּתָה: וְהַקְּפָתָה עַל הַרְוָתָה גָּלָל הַאֲשָׁה.
וְמִיסּוּדּוֹת הַאֲלָה אַרְבָּעָתָם לָהֶם יִסּוּד אֶחָד. וּמַזְאָם אֶחָד. וּמַמְנוֹ
יֹצְאָים וּמַתְחָדְשִׁים. וּמִשְׁם יִפְרֹד וְהִיה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים:

מֵי יְחִיה גְּדָלָתָךְ. בְּהַקִּיפָה עַל גָּלָל הַאֲשָׁה גָּלָל הַרְקִיעַ וּבָוּ הַיְרָחָה.
וּמִזְיוֹ הַשְׁמֵשׁ שְׂוֹאָף וּזְוֹרָתָה. וּבְתְּשָׁעָה וְעַשְׁרִים יוֹם יִסּוּב גָּלָלָוּ.
וַיַּעֲלֵה הַרְךָ גְּבֻולָוּ. וּסְזָדִיתָה מֵהֶם פְּשׁוֹטִים וּמֵהֶם עַמּוּדִים. וְגַפְוּ
פָּחוֹת מְגֻנָּפָה הָאָרֶץ בְּחַלְקָה מִתְשָׁעָה וְשֶׁלְשִׁים תְּלִקִּים. וְהָאָרֶץ מַעֲוָרָה
מִדִּי חַדְשָׁ בְּחַדְשׁוֹ חַדּוֹשִׁי עָוָלָם וּקְוֹרָוֹתָיו. וּטוּבּוֹתָיו וּרְעוֹתָיו. בְּרַצּוֹן
הַבּוֹרָא אָתוֹ לְהַזְדִּיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרוֹתָיו:

מֵי יַזְכִּיר תְּהִלּוֹתָךְ. בְּעַשְׂוֹתָךְ הַיְרָחָ רָאשׁ לְחַשְׁבּוֹן מְזֻעְדִּים אַמְגִים.
וְתְּקוּפּוֹת וְאַותּוֹת לִימִים וּשָׁנִים. וּבְלִילָה מִמְשָׁלָתָו. עַד בּוֹא
עַתָּה. וְתַחַשְׁךְ יִפְעַתָּה. וַיַּתְּכַפֵּה מַעֲטָה קְדָרוֹתָו. בַּי מִמְּאֹר הַשְׁמֵשׁ
אָוֹרָתָו. וּבְלִיל אַרְבָּעָה עָשָׂר אָם יַעֲמֹדוּ עַל קוֹ הַתְּלִי שְׁנֵיָהֶם. וַיִּפְרִיד
בּוּנֵיָהֶם. אָז הַיְרָחָ לֹא יַהְל אָוֹרָו. וַיַּדְעֵךְ גָּרוֹ. לְמַעַן דַעַת בְּלַעַמִּי
הָאָרֶץ בַּיָּם בְּרוֹאֵי מַעַלָּה. וְאֵם הָם יָקָרִים. עַלְיָהֶם שׂוֹפֵט לְהַשְׁפֵיל
וְלַהֲרִים. אָז יְחִיה אָחָרֵי נַפְלוּ. וַיַּאֲיר אָחָרֵי אָפְלוּ. וּבְהַדְבָּקָו בְּסֻוףּ

החדש עם החפה. אם יהיה תלי בינויהם. ועל כן אחד יעמדו שניהם. או יעמוד הירח לפני השמש בעקב שחורה. ויסתיר מעין כל רואיה מאורה. למן ידע כל רואיה כי אין מלכות לצבא השמים ותיליהם. אבל יש אדון עליהם. מחשיך מאוריהם. כי נבואה מעלה גבואה שומר ונבואה עליהם. ותחושבים כי השמש אלהים. בעת זאת יבשו ממחשבותיהם. ויבחנו דבריהם. וידיעו כי יתוה עשתה זאת. ואין לשמש יכולת. ומחשיך אורה, לו לבדוק הפטישת. והוא השולח אליה עבר מעבריה. גמול חסדיות. לבירות מפלצתה. ולהסתיר אורה. וישראל מגבירה:

מי יספר צדקותך. בהקיפה על רקיע הירח. גלגל שני באין יוצא ופרץ. ובו כוכב והוא הנקרא כוכב. ומדתו בחלוקת משנים ועשרים אלף מן הארץ. ומקיף הגלגל בעשרה חידושים (נא. ימים) במרחב. והוא מעורר בעולם ריבות ומדינים. ואיבות ורגנים. ונוטן מה לעשות חיל ולצבור הון. ולבנים עשר ומזון. במצות הבורא אותו. לשירותו בעבר לפניו אדון. והוא כוכב השכל ו邏כמתה. נתנו להפתאים ערמה. לנער דעת ומזמה:

מי יבין סודותיך. בהקיפה על גלגל השני גלגל שלישי ובו נוגה, בגברת בין תיליה. ובכלה תעודה כליה. ובעשתי עשר חידש כסוב גליליה. וגופה בחלוקת משבעה ושלשים מן הארץ לידען סודה ומשכילייה. והוא מהדשת בעולם ברצונו בוראה השקט ושלוחה. וריצה וחרודה. ושירות ורגנים ומצחלות חפות חתנים. והוא מקשחת פרי תנובות ושאר האמות. מפניד תבאות שימוש, וממניד גרש ירחים:

מי ישפייל סודך. בהקיפה על גלגל נוגה גלגל רביעי ובו החפה. וסובכת כל הגלגל בשנה תמיינה. וגופה גדול מגוף הארץ. מאה ושבעים פעם במופת שבל ומזמה. והוא חולקת אור לכל כוכבי שמים. ונונחת תשועה למלכים. והוד מלכות ואימה: מהדשת נפלאות בעולם. אם לשולם ואם למילחה. ועוזרת

מלכיות ותחרות אחריות מקיפה ומרימה. אלה יכולת להשפיל ולהרים ביד רמה. והפל ברצון הבורא אותה בחתכה: ובכל יום השתחזה למלבה. ובית נתיבות נאבה. ובשער תרים ראש. ותקד לערב במערבה. בערב היא באה ובבקר היא שבת:

מי יכול גדרתך. בעשותך אותה למנות בה ימים ושנים. ועתים מזמנים: ולҳצמיח בה עין עוזה פרי. וمعدנות פימה ומוסבות כסיל דשנים ורעננים. וששה חדרשים הולכת לפאת צפון לחם האיר והפנים והעצים והאבנים. וכפי קרבתך לאפון גידלו הימים. ויאריכו הזמנים: עד ימצא מקום אשר יגדל יומו. עד חיותו ששה חדרשים במופתים נאמנים: וששה חדרשים הולכת לפאת דרום. במעגלים נתונים: עד ימצא מקום אשר יגדל לילו עד חיותו ששה חדרשים. לפי מבחן הבוחנים. וממנה יודען קצת דרכיו בוראה. שמש מגבורותתו. ויעוזו ונפלאותיו: כי מגדלת העברים גדרת האדון נודעת. לבב יודע דעת: ועל העבד יגלה תקף האדון ובבונו. וכל טוב אדרנו בידך:

מי יכול אותהיך. בהקיפך אותה להעניק אור לכוכבי מעלה ומטה גם ללבנה. ואם תחתיה תעמד הבהירת לבנה: וכפי אשר ירחק ממנה הירח. מזינה לוקה: כי ברחוק יקרב לעמד נקחה. ויקבל זרחה: עד ימלא אורו בעמדו לפניה. והאר אל עבר פניה: וכל אשר יקרב אחר חצי החדרש אליו. הוא נטה מעלה. וירחק מעמוד נגעה. וילך לצדה: ועל פנו תחסר אדרתו עד בלוט חדרשו ותקופתו. ויבוא בגבול שפתו: ובהדבוק עפה ישתר במסטרים. כפי יום וחצי וחצי שעה ורגעים ספריים: ואחרי כן ית:redesh וישוב לקדמונו. והוא כחתן יצא מחתכה:

מי יודע פלי אותהיך. בהקיפה על גלגול חמה גלגול חמיש. ובו מאדים כמלך בהיכלו. ובשמונה עשר חדש יסוב גלגולו. ומדתו בגוף הארץ. פעם וחצי ישמינית פעם. וזה תכליות פרלו. והוא בוגר הארץ. מג גבורתו מדם: ומעורר מלחות. וחרג ואבדן: ומכי

חרב וְלֹהוּטִי רָשֶׁת. נַחֲפֵךְ לְחוֹרֵב לְשָׂדֶם: וְשָׁנָת בָּצָרָת. וְשָׁרֶפֶת אֲשָׁר יְרֻעָם. וְאַבְנֵי אַלְגָּבִישׁ וּמְדָקָרִים: וְשָׁלוֹפִי חָרֵב כְּנָגָדָם. בַּיְּרְגָּלִים
לְרֹעֵץ וְיִמְהָרוּ לְשָׁפֵךְ דָּם:

אוזן-זען-123
אוזן-זען-123

מי יִבְיאֵן נֹרְאוֹתִיךְ. בַּחֲקִיפָּה עַל גְּלָגָל מְאָדִים. גְּלָגָל שְׁשִׁי. גְּלָגָל
וּמִסְבָּה. עַצְיוֹמָה וּרְבָּה. צָדָק יְלִין בָּה: וְגַופוֹ גָּדוֹל מְגֻוף הָאָרֶץ
חַמְשָׁה וּשְׁבָעִים פָּעָם בָּמִדְתָּרָחֶבֶת. וּסְובֵב הַגְּלָגָל בְּשָׁתִים עַשְׁרָה
שָׁנָה. וְהָוָא כּוֹכֵב הַרְצָנוֹ וְהַאֲהָבָה: וּמַעֲוָרֵר יַרְאָת הַשָּׁם וַיְשַׁר
וַתְּשׁוֹבָה. וְכָל מִדָּה טוֹבָה: וּמִרְבָּה כָּל תְּבוֹאָה וַתְּנוֹבָה: וּמִשְׁבִּית
מַלְחָמָות וְאִיכָּה וּמַרְיִיכָּה: וְדַתּוֹ לְחִזְקָה בִּישָׁרוֹ כָּל בְּדָק. וְהָוָא יִשְׁפֹּוט
תְּבֵל בְּצָדָק:

מי יִשּׁוּחֵם גָּדְלָתָה. בַּחֲקִיפָּה עַל גְּלָגָל צָדָק. גְּלָגָל שְׁבִיעִי וּבָוּ שְׁבָתָאי
בְּתִקְוָפָתוֹ: וְגַופוֹ גָּדוֹל מְגֻוף הָאָרֶץ, אַחַת וְתְשָׁעִים פָּעָם בָּמִדְתָּהוֹ.
וּסְובֵב הַגְּלָגָל שְׁלֹשִׁים שָׁנָה בְּמַרְוִצָּתוֹ: וּמַעֲוָרֵר מַלְחָמָות וּבָזָה וּשְׁבִּי
וּרְעָב. בַּיְּכָן דָּתָו. וּמַחֲרֵיב אָרְצָות. וּעוֹקֵר מַלְכִּיות. בְּרָצָן הַמִּפְקִיד
אותו: לְעָבֵד עַבּוֹדָתוֹ. נְכָרִיה עַבּוֹדָתוֹ:

מי יִגְעֵן לְרוֹמָמָתָה. בַּחֲקִיפָּה עַל גְּלָגָל שְׁבָתָאי גְּלָגָל שְׁמִינִי
בְּמִסְבָּתוֹ: וְהָוָא סּוּבֵל שְׁתִים עַשְׁרָה מַזְלָות עַל קָו חַשְׁבָּ אַפְּדָתוֹ:
וְכָל כּוֹכְבֵי שָׁחָק הָעַלְיוֹנִים יַצְוקִים בַּיצְוקָתוֹ. וְכָל כּוֹכֵב מַהְם יַקְרִיף
הַגְּלָגָל בְּשָׁשָׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלָּף שָׁנִים מִרְבָּ גְּבָהָתוֹ: וְגַופֵּי כָּל כּוֹכֵב
מַהְם מָאָה וּשְׁבָעַ פָּעָם כְּגֻוף הָאָרֶץ. וְזֹאת פְּכָלִית גָּדְלָתָו. וּמִפְּנָה
הַמַּזְלָות הָהָם. נָאֶצֶל בְּחֵכְלָה בְּרוֹאֵי מְטָה לְמִינֵּיהם. בְּרָצָן בּוֹרָאֵם
וּמִפְּקִידִם עַלְיָהָם: וְכָל אֶחָד מַהְם. עַל מַתְּבִּגְנָתוֹ בְּרָאוֹ. וּבְשָׁם קָרָאוֹ:
אִישׁ אִישׁ עַל עַבּוֹדָתוֹ וְעַל מִשְׁאָו:

מי יַדַּע הַלִּיכָּתִיה. בְּעַשְׂוֹתָךְ לְשָׁבָעָה כּוֹכְבֵי לְכַת הַיְכָלוֹת. בְּשָׁתִים
עַשְׁרָה מַזְלָות: וְעַל טָלָה וּשְׂור אֲצָלָת בְּחֵךְ בְּהַתִּיחָדָם. וְהַשְּׁלִישִׁי
פָּאוּמִים כְּשַׁנִּי אֲחִים בְּהַתִּאָחָדָם: וְדָמוֹת פְּנֵיהם פָּנֵי אָדָם. וְלַרְבִּיעִי
וְהָוָא סְרִטְטָן גַּם לְאַרְיָה נַתְּתָּ פְּמַזְרָה עַלְיוֹ. וְלְאַחֲתָוֹ הַבְּתוּלָה תְּקַרְוָבָה

אליו: וכן למאזנים ולעקרב אשר בצדו הושת. וההתקיעי הפברא בצורת גבורה. فهو לא נשת. ויהי רבה קשת: וכן נברא גדי ודרי בכח הגדול. ולצדיו (נא. ולבדו) המלך האחרון. וימן יהוה הנגדול. ואלה המלאות הגבוהים ונשאים במלותם. שניים עשר נשאים לאמתם:

יהוה מי יחקור פעלומותיך. בהאטילך על גלגול המזוות. גלגול תישיעי במערכו: המקיף על כל הגלגים וברואיהם. והם סגורים בתוכו: המנחים כל בכבי שמים ונגלילים. מזרחה למערב לתוך מהלבו. המשתחווה פעם בכל יום. לפאת מערב למילבו וממליכו: וכל ברואי מעלה בתוכו. בערפיר תרדל ביום הגדול לתוך גדרלו וערפו. והוא גדרתו נחשב באין ובאפס לנדרת בוראו ומילבו. וכל מעלותו וגדרלו. מאפס ותחו נחשבו לו:

מי יבין סודות נוראותיך. בחרימה על גלגול התישיעי גלגול השכל. הוא ההיכל לפני. העשרי יהיה קדש ליהות. והוא הגלגל הפעלה על כל עליון אשר לא ישיגנו רעיון. ושם החכיזון. אשר הוא לבודך לאפריזון: מ��ף האמת יצקת אותו. ומזhab השכל עשית רפיחתו. ועל עמודי צדק שמה מסבתו. ומבחן מציאותו. ומבחן ועדי מגנתו. ואליך תשוקתו: עד כאן.

יהוה. מי יעמיק למחשבותיך. בעשותך מזו השכינה זהר הgesmotot. והגפשות הרמות. הם מלאכי רצונך. משרותי פניה: הם אדיiri כח וגבורי ממלאכת. בידם להט חרב המתהפה. ועושי מלאכת. אל אשר יהיה שמה הריהם ללכנת: כלם גורות פניניות. וחיות עליות. חיוגניות ופנימיות. הליכותיך צופיות: ממקום (נא. מקום) קדוש יהלוב. ומקום הארץ ימשכו נחלקים לכתות. ועל דגולם אותן. בעט סופר מהיר חרויות. מהם נסיכות. ומהם משרות: מהם צבאות. רצות ובאות. לא עיפות ולא נלאות. רוזות ולא נראות: מהם חוצבי להבות. ומהם רוחות נושבות. מהם מאש וממים מרכבות: מהם שרפים ו מהם רשפים. מהם זיקים

ונמהם ברכיים. וכל כת מהם משתתחו לרובב ערבות. וברורים עולם נצבים לאלפים ולרבבות: נחלקים למשמרות. ביום ובלילה בראש אשמורנות: לעזרה הלהות ושירות לנאור בגבורות: פלם בחרדה וירעדה כורעים ומשתתחים לה. ואומרים מודים אנחנו לך. שאפתה אללהינו. אתה עשיתנו ולא אנחנו לך בלבנו. וכי אתה אדונינו. אנחנו עבדיך. ואתה בוראנו ונחנו עדריך:

יהוה. מי יבא עד תכונתך. בהגביהך למעלה מגלגל השבל. כסא הבוד. אשר שם גונה החכינו ומהוד. ושם הפטוד והיסוד. ועדי יגיע השבל ושם יעמוד. ומלמעלה נאית ועלית על בס מעזומה. ואיש לא יעלה עמה:

בקשה על דרכ הקבלה למורה יהיא אלצ'אהרי וצליל

יהוה. מי יגיע עד תכליות חכמتك. מארך עמקו מחשבותיך. נאית ולגאו פליק תשית. על כסא כבודך. ראשית לכל ראשית. נקדח אצולח מן האור הקדמון. היהת אצלה אמון. וממנה מסילות לשותפה. לפועלות אדם בדרכ שפתחה. וקראים עבדיך ספירות. וחיי למאורות. סובלים את העולם. הנגלה והגעלם. מהם רוחמים פשוטים. כללים ופרטים. ומהם דין לשפוט כל הגבראים בaczek. לחזק כל בדק. שואבים זה מזה. ומודיעים לכל נבי וחוזה. ממלאים לכל שואל משאלת. בשלחת קשירה בגחלת. וכל בא עולם מהם נתחדש. יהוה בם סיני בקדש. היודע מתחונטם ביך. לעולם לא יפחר. לחבר את האهل והיה אחיך: תחולתם בטהר ושמו אהיה. אשר אמרנו בצלנו נחיה: והשנית מעיני כל חי נעלמה. הן יראת יהוה היא חכמה. ועליה אמר המשורר הלויה. כי כל ראייה יאמרו אהיה: והשלישית יאשריה בkowski רנה. ויאמרו איזה מקום בינה. ושמו נעלם בנקודת אליהם לרחבו וארפו. ודבר גבורות וחין ערפו: וחרביעה גדרלה לנורא ואים. חסר אל כל היום: והחמיישת גבורה ידועה לגברים. כי אלהים שופט זה ישפיל וזה ירים. והששית תפארת תקרה מהיכלה. השלה על יהוה יהקב

וְהַזָּא יִכְלֶלֶת: וְהַשְׁבִּיעִית נִצָּח. בֵּה יִזְמְרוּ לְאֱלֹהִים צְבָאות בְּקוֹל צָה. גְּעִימֹת בִּימֵינוּ לְעַבְדֵי מֶרֶחֶם. וְגַם נִצָּח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר וְלֹא יִגְחַם: וְהַשְׁמִינִית הַזָּה בְּאֱלֹהִים צְבָאות דִּבֶּר דִּבּוֹר עַל אֲפִנֵּיו. הַזָּה וְהַדָּר לְפָנֵיו: וְהַתְּשִׁיעִית יִסּוֹד בְּאֵל חַי נְעָלָם. וְצִבְנֵיק יִסּוֹד עוֹלָם: וְהַעֲשִׂירִית מִלְבָאות בְּאַלְפִּי דָּלִית מְחַלָּלה. וּמִלְכֹותוּ בְּכָל מְשָׁלָת. וְהַיָּא אַגְּנִיף מֶלֶוכָה עַל רְאֵשֵׁנוּ. בְּפֵא כְּבָוד מְרוּם מִרְאֵשׁוֹן מִקְדְּשֵׁנוּ: אֱלֹהָה הַפְּתָרִים. בְּפֵי הַמְּקַבְּלִים מִסְדָּרִים. מֵאַיִן סֻפָּר בְּחַכְיּוֹן הַעוֹז נִסְתָּרִים. בְּתוּשִׁיה נִצְפָּנָה לִישְׁרִים. וּעֲלֵיכֶם אָמֵר הַמְּשׂוֹרֵר בְּמִקְרָאֵיכֶם. סֻוד יְהֹוָה לִירָאֵיכֶם: עד כֵּן.

מי יעשה כמעשיך. בעשותך תחת בפֵא כבָּודֶךָ. מעמד לְנִפְשָׁות חַסִּידֶיךָ: וְשֵׁם גֹּוֹה הַגְּשָׁמוֹת הַטְּהוֹרוֹת, אֲשֶׁר בְּצָרוֹר הַחַיִם אֲרוֹרוֹת: וְאֲשֶׁר יִגְעַז וַיַּעֲפֹה. שֵׁם יְחַלְּפָו כֵּת. וְשֵׁם יִגְחַז יִגְעַז כֵּת. וְאֱלֹה בְּגִי נִתְּחַז. וּבָז נְעָם בְּלִי תְּכִילִת וְקַצְבָּה. וְהַיָּא הַעֲלָם הַבָּא: וְשֵׁם מַעֲמָדוֹת וּמִרְאֹות לְנִפְשָׁות הַעוֹמְדוֹת. בְּמִרְאֹות הַאוֹבָאֹות. אֵת פְּנֵי הַאֲדוֹן לְרֹאֹת וּלְהָרֹאֹת: שׁוֹבְנוֹת בְּהַיכְלֵי מֶלֶךְ. וְעוֹמְדוֹת עַל שְׁלָחוֹן הַמֶּלֶךְ. וּמַתְעַדְנֹת בְּמַתְקָפָרִי הַשְּׁכָל וְהַיָּא יְהֹוָה מַעֲרֵבִי מֶלֶךְ. זֹאת הַמְנוֹתָה וְהַנְּחָלה. אֲשֶׁר אִין תְּכִילִת לְטוֹבָה וַיְפִיה. וְגַם זֹבֶת חַלְבָּן וְדַבְשָׁה הַיָּא וְזָה פְּרִיה:

מי יגַּלְהֵ צְפִונָּתֶיךָ. בעשותך בְּמִרְום חַדְרִים וְאוֹצְרוֹת. מִמֶּם נֹרְאֹות סְפּוּרוֹת וְדַבָּר גָּבוֹרוֹת. מִמֶּם אוֹצְרוֹת חַיִים. לְזַפְּכִים וּנְקִיִּים: וּמִמֶּם אוֹצְרוֹת יִשְׁעָה. לְשַׁבְּיִ פְּשָׁע: וּמִמֶּם אוֹצְרוֹת אַשׁ וְגַחְלֵי גַּפְרִית. לְעַזְבָּרִי בְּרִית: וְאוֹצְרוֹת שְׁוֹחוֹת עַמְוקֹות לֹא יִכְבַּה אַשְׁם. זַעַם יְהֹוָה יִפְלֶשֶׁם: וְאוֹצְרוֹת סְוּפּוֹת וְסְעָרוֹת. וּקְפָאָז וַיְקָרֹות. וְאוֹצְרוֹת בְּרֶד וְקַרְחָה וְצִיה וְשַׁלְגָה. גַּם חָם וְנוֹזְלִי פְּלָגָן: וְקִיטָּור וְכִפּוֹר וְעַגְןָו וְעַרְפָּל. וְעַלְתָּה וְאַפְלָל: הַכְּפָל חַכִּינָה בְּעַתָּה. אֵם לְשַׁבָּט אֵם לְאָרְצָו. אֵם לְחַסְדָּר חַשְׁבָּתָה אָתוֹ וְקַדְשָׁתוֹ:

מי יכַּל עַצְמָתֶךָ. בְּבָרָאֵךְ מַזְיוֹ כְּבָודֶךָ יִפְעָה טְהוֹרָה. מַצְוָר הַצְוָר גְּנוֹרָה. וּמַמְקַבָּת בָּור נִקְרָה: וְאַצְלָת עַלְיָה רֹות חַכְמָה. וּקְרָאת

אותה נשמה: עשייתה מלאה בזבוז אש השבל חצובה. ונשמהו באש בוערת בה: שלחתה אל הגוף לעברו ולשמרו והוא באש בתוכו ולא תשרה: כי מאש הנשמה נברא הגוף. ויצא מאין ליש. מפני אשר ירד עליו יהוה באש:

מי יגיע לחכמתך. בתקתך לנפש כח הדעת. אשר בה תקיעתך. ויהי חמדע יסודה: ועל בן לא ישפט עלייה כלוון. ותחקים בפי קיים יסודה. וזה עניינה יסודה: והנפש החכמה לא תראה מות. אך תקבל על עוניה ענש מר ממות: ואם טהרה תפיק רצון. ותשחק ליום אחרון. ואם נטמאה תנור בשצוף קאף וחרון: וכל ימי טמאתך בקד תשיב גולח וסורה. בכל קדש לא תען. ואל המקדש לא תבוא. עד מלאת ימי טהרה:

מי יגמל על טובותיך. בשום הנשמה לגוף להחיותך. ואורה (נא) ואורה) להורותך ולהראותך. להאי לו מרעתך: קוראתך מאדרמה ונפחת בו נשמה. ואצלת עלייה רוח חכמה. אשר בה יבדל מבכמה. ויעלה אל מעלה רמה. נשמהו בעולם סגור. ואתה מחוץ פביון מעשיו ותראננו. וכל אשר מפה יעלימנו. מבית ומחייך הצעפה:

מי יודע סוד מפעוטיך. בעשותך לגוף צרכי פעלותיך. ונתקת לו עינים לראות אותך. ואזנים לשמע נוראותיך. ורעיון להבין קצת סודותיך. ופה למספר תhalbתך. ולשון להגיד לך יבוא גבורתך. במוני הימים אני עבדך בנו אמרתך: המספר בפי קוצר לשוני. מעט מזער מרוממותך. והם אלה קצות דרכיך. ומה עצמו ראשיהם. כי חיים הם למוציאיהם: בהם יובל כל שומעיהם להפריך. ואם לא ראי פנוי יקרך. וכל אשר לא ישמע גבורתך. איך יכיר אלהותך: ואיך תבוא בלבו אמתתך. ויכוין רעיון לשבודתך: על בן מצא עבדך את לבו לופר לפנוי אלהיו. מעט מזער מראשי תחלותיך: אולי גם מעונו ישח. ובמה יתראה זה אל אדניו חלוא בראשיו

אלֹהִי. בְּשַׁתִּי וְנִכְלַמְתִי לְעַמֶּד לִפְנֵיךְ לְדָעָתִי. כִּי כַּפֵּי עֲצִמָת גָּדוֹלָתךְ
בְּנוֹ פְּכִילִית הַלוֹתִי וְשִׁפְלוֹתִי: וְכַפֵּי תֹּקֶף יְכָלָתךְ בְּנוֹ חִלְשָׁת
יְכָלָתִי. וְכַפֵּי שְׁלִימָתוֹתךְ בְּנוֹ חִסְרֹונִי: כִּי אַתָּה אֶחָד. וְאַתָּה חֵי. וְאַתָּה
גָּבוֹר. וְאַתָּה קִים. וְאַתָּה גָּדוֹל. וְאַתָּה חֲכָם. וְאַתָּה אֱלֹהָה. וְאַנִי גָּוֹשָׁ
וּרְמָה. עַפְרָם מִן הָאָרֶם. בְּלִי מַלְאָכָלָתָה. אַבְנָן דּוֹמָה. צָל עֹבֵר. רַוִיחַ
הַוְלֵךְ וְלֹא יִשְׁוֹב. חַמְתָ עַכְשָׁוֹב. עַקְבָ הַלְבָב. עַרְלָלְבָ: גָּדוֹל חַמָּה. חֹרֶשֶׁ
אָנוֹ וּמִרְמָה: גָּבָה עַיִינִים. קָצֶר אַפִים. טָמָא שְׁפָתִים. גָּעָקָשׁ דְּרָכִים.
וְאַז בְּרִגְלִים: מָה אַנִי מֵה חַיִ. וְמָה גָבֹרוֹתִי וְמָה אַדְקָתִי: נִחְשָׁב לֹאַיִן
כָּל יָמֵי חַיָּתִי. וְאַף כִּי אַחֲרֵי מוֹתִי: מָאוֹן מוֹבָאִי. וְלֹאַיִן מוֹצָאִי: וְהַגָּהָה
בָּאתִי לִפְנֵיךְ אֲשֶׁר לֹא כָּدַתָּה: בְּעִזּוֹת מַצָּח וּטְמָאת רַעֲיוֹנִים. וַיַּצְאֵר
זֹנָה. לְגַלְגָלָיו פּוֹנָה: וְתָאָה מִתְנִבְרָה. וְנִפְשָׁלָא מִתְהָרָה: וְלַב טָמָא
אָוֶבֶד וּנְדָמָה. וְגַוָּפָ נְגֻוָה. מַלְא אַסְפָסּוֹף. יוֹסִיף וְלֹא יִסּוֹף:

אלֹהִי. יְדָעָתִי כִּי עָנוֹתִי עָצָמוֹ מִפְפָר. וְאַשְׁמָותִי עָצָמוֹ מַלְוִופָר:
אֵת אָנוֹפָר מֵהֶם בְּטַפָּה מִן הַיּוֹם וְאַתְוֹדָה עַלְיָהֶם. אַוְלִי
אַשְׁבִּיכְ שָׁאוֹן גַּלְיָהֶם וְדָכִים: וְאַתָּה תְּשֻׁמַּע הַשָּׁמַיִם וְסָלִיחָתִי. אַשְׁמָתִי
בְּתֹרְתָהִךְ. בְּזִוְתִי בְּמִצּוֹתִיךְ. גָּעַלְתִי בְּלַבִּי וּבְמַוְיִן דְּבָרָתִי דְּפִי.
חָעוֹיָתִי. וְתָרְשָׁעָתִי. זְדָתִי. חַמְסָתִי. טְפָלָתִי שְׁקָר. יְעַצְתִי רַע לֹאַיִן
חַקָּרָה: כְּזֹבָתִי. לְצָתִי. מְרַדָּתִי. גַּאֲצָתִי. סְרָרָתִי. עַוִיתִי. פְּשָׁעָתִי. וְעַרְפָה
הַקְשִׁיתִי. צְרָרָתִי. קַצְתִי בְּתוֹכָהוֹתִיךְ. רְשָׁעָתִי. שְׁחָתִי דְּרָבִי. פְּעִיתִי
מִמְּהַלְכִי. עַבְרָתִי מִמְּצֹותִיךְ וּסְרָתִי: וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל הַבָּא עַלְיִ בִי
אַמְתָ עֲשֵׁת וְאַנִי חַרְשָׁעָתִי:

אלֹהִי. נִפְלוּ פְנֵי בָזָכְרִי כָל אֲשֶׁר הַכְּעַסְתִּיה. כִּי עַל כָּל טוֹבּוֹת
שְׁגַמְלָתִנִי. רַעָה גַמְלָתִיה: כִּי בְּרָאָתִנִי לֹא לְצָרָה רַק נְדָבָה.
וְלֹא בְּהַכְרָה כִּי אָמַרְכָו וְאַהֲבָה: וְטָרַם חַיָּתִי. בְּחַסְדֵיךְ קַדְמָתִנִי.
וְנִפְחָת בִּי רַוִיחַ וְהַחְיִיתִנִי. וְאַחֲרֵי צָאתִי לְאוֹיר הָעוֹלָם לֹא עַזְבָתִנִי:
אָבֶל בָּאָב חֹמֶל גָּדוֹלָתִנִי. וּכְאוֹמֵן אֶת הַיּוֹנֵק אַוְמַנְתִּנִי: וְעַל שְׂדֵי
אַמְיִ הַבְּטַחַתִנִי. וּמְגַעֵּימָתוֹתִיךְ הַשְּׁבָעָתִנִי. וּבְבָאִי לְעַמֶּד עַל עַמְדִי
חַזְקָתִנִי. וּקְחַתְנִי עַל זְרוּעָתִיךְ וְתְרִגְלָתִנִי: וְחַבְמָה וּמוֹסֵר לְמַדְתִּנִי.

ומכל צרה וצוקה חלצתי. ובעת עבורי עם בצל ידך הסתרתני. וכמה צרות נעלמו מעיני ומהם גאלתני. ובטרם בא התלאה הקדמת רפואה למפתני ולא הודיעתני. ובעת לא נשמרתי מכל נוק אפה שמרתני. ובאי בין שני אריות שברת מלחמות כפירים ומשם הוציאתני. ובחול עלי חלאים רעים ונאמנים חם רפאתני. ובבא שפטיך הרעים על העולם מחרב האלתני ומדבר מלטתני וברעב נתני ובשבע בלפלתני. ובכח עיסי אותה באשר ייסר איש את בנו יפרתני. ובקראי מאורתי, נפשי יקרה בעיניה וריקם לא השיבותני: ועוד הגילת והוספת על כל זה בתה ל' אמונה שלמה להאמין כי אתה אל אמרת. ותורתך אמרת. ונבייך אמרת: ולא נתת לי חלק עם מרדיך וקמי. ועם נבל נאצוי שם: אשר בתורתך ילויב. ובעובדיך יריב. ונבייך יכזיב: מראים תמה ותחתית ערמה: מראים נפש זכה וגנתרת. ותחתית תעמד הבהירת: בכלי מלא בלה. רחוץ מהויז במיל ערמה. וכל אשר בתוכו יטמא:

קטנותי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך, אמנים יהוה אלהי, אודה כי נתת בי נשמה קדושה ובמעשי הרעים טמאותיה. וביצרי הרע חלליתה וגאלתיה: (יש מוסיפים אף ברעתי כי אם הרשותי, לא לך רק לעצמי הרעותי. אבל יצרי האכזרי נצב על ימינו לשטני. לא יתגנוי השב רוחיו ולהבין מנוחיו. וזה כמה שנים להbiasו בכפל רצוני חשבתי. וחתרתי להшибו מים התלאות אל תיבשה ולא יכזב. הניא מחשבותי וחיל מוצא שפטתי. אני חשב מחשבות תמה והוא חורש און ומרמה. אני לשלום והוא למלחמה. עד שמנן לרגליו הדום. ושם דמי מלחמה בשלום. וכמה פעמים יצאתי להלחם עמו וערבתי מלחנה עבודהי ותשובה. ושםתי מלחנה רחמי לעמתי לעורתי. כי אמרתי אם יבוא יצרי אל המלחנה האחת והבחוג. והיה המלחנה הנשאר לפלה. ובאשר חשבתי בזיה): גבר עלי והפיז חיל. ולא נשאר לי. כי

אם מִתְגַּנָּה רְחַמִּיהָ אֵיךְ אָרֶד בַּי בָּם אַתְקַפְּנוּ וַיְהִי לֵי מִעֵר לְעֹזֶר. אוּלִי אָוֶל נִבְּה בּוֹ וְאָגְרָשָׁנוּ:

1234567 1234567 1234567

יְהִי רְצֻוֹ מֶלֶפֶנִיק יְהֹוָה אֱלֹהִי לְכֹוף אֶת יִצְרָאֵל הַאֲכֹורי. וְהַסְטָר פְּנֵיכֶךָ
מִחְטָאֵי וּמַאֲשָׁמֵי וְאֶל תַּعֲלִנִּי בְּחַצִּים. עַד אֲכִין צִידָה לְדַרְכִּי.
וְצִידָה לְיוֹם נִסְיעָתִי. בַּי אֵם אָצָא מַעוֹלָמָה פְּאַשְׁר בָּאתִי. וְאַשְׁובָ
עָרָם לְמִקְומֵי פְּאַשְׁר יָצָאַתִּי. לִפְהָא גְּבָרָתִי. וְלִרְאֹות עַמְלָנִי גְּנָרָתִי:
טוֹב לֵי עַוד אֲנִי שֶׁם. מִצְאָתִי לְהַגְּדִיל פְּשָׁע וְלִהְרָבָות אָשָׁם. אֲנָא
הָאֱלֹהִים בְּמִדְתָּרְחַמִּיךְ שְׁפַטְנִי. אֶל בְּאֶפְךְ פָּנוּ תִּמְעִיטְנִי: בַּי מָה
הָאָדָם בְּתִדְגָּהוּ. וְהַבָּל נִקְרָפֵא אֵיךְ בְּמִשְׁקָל תְּבִיאָהוּ: וּבְעַלוֹתָו בְּמַאֲזַנִּי
מִשְׁקָל. לֹא יִכְבֶּר וְלֹא יִקְלָל. וּמָה יִסְפּוּ לְדֹקְלָשׁוֹת לְרוֹחַ מִשְׁקָל: מִיּוֹם
הַיּוֹתָה הוּא גְּנָשׁ וְגָעָנָה. גְּנוּעַ מִפְהָא אֱלֹהִים וּמַעֲנָה: רְאִשְׁתָּו מַזְעָן
נִהְרָף. וְאַחֲרִיתָו קַשׁ נִדְתָּה: וּבְחִינּוֹ בְּעַשְׁבָנִשְׁתָּה. וְהָאֱלֹהִים יִבְקַשׁ אֶת
נִרְדָּף: מִיּוֹם צָאתָו מַרְחָם אָמוֹן. יָגּוֹן לִילּוֹ וְאַנְחָה יוֹמָוֹ: אֵם הַיּוֹם יְרוּם.
מַחְרָה תּוֹלְעִים יְרוּם: הַמַּזְעָן יִדְפְּנוּ. וְהַקּוֹץ יִגְפְּנוּ. אֵם יִשְׁבַּע יִרְשַׁע.
וְאֵם יִרְעַב עַל פַּת לְחַם יִפְשַׁע: לִרְדָּף הַעֲשָׂר קָלוּ נִשְׁרָיוּ. וַיִּשְׁבַּח
הַמְּמוֹת וְהָוָא אַחֲרָיו: בָּעֵת הַמִּצְרָא יַרְבֵּב אַמְרוֹן. וַיְחַלֵּיק דְּבָרָיו וַיַּרְבֵּה
נִדְרָיו. וּבְצָאתָו לְמִרְחָב יִחְלֵל דְּבָרָיו. וַיִּשְׁבַּח נִדְרָיו וַיַּזְקֵק בְּרִיחָיו
שְׁעָרָיו. וַיִּמְּמוֹת בְּחַדְרָיו: וַיַּרְבֵּה שׁוֹמְרִים מִכֶּל עַבְרָה. וְהַאֲוֹרֵב יוֹשֵׁב
לֹו בְּחַדְרָה: וַיַּזְאֵב לֹא יַעֲצֵרנוּ גָּדָר. מִבָּא אֶל הַעֲדרָה: בָּא וְלֹא יִדְעַ
לְפָתָה. וַיִּשְׁמַח וְלֹא יִדְעַ בְּפָתָה. וַיַּחַי וְלֹא יִדְעַ בְּפָתָה: בְּיַלְדוֹתָו. הַוּלָקָן
בְּשְׁרִירֹתָו. וּבְאָשָׁר תְּחִלָּתָרוּתָהוּ. וַיַּרְבֵּה שׁוֹמְרִים מִכֶּל עַבְרָה. וְהַאֲוֹרֵב יוֹשֵׁב
וַיִּפְעַל מִקְומָוּ: לְרַבֵּב אֲנִיּוֹת וּלְרַדְפֵּבָאַיּוֹת. וַיְהִבְיאָ נִפְשָׁו בְּמַעֲזָנוֹת
אֲרִיוֹת. וְהָיָא מִתְהַלְּכָת בֵּין הַחַיוֹת: וּבְחַשְׁבָו בַּיּוֹבָרָה. וְכֵי בְּבִירָה
מִצָּאָה יָדוֹ: בְּשַׁלּוּם שׂוֹדֵד יְבָאֵנוּ. וְעַינֵּינוּ פְּקָח וְאַינֵּנוּ. וּבְכָל עַת
הָוָא מַזְעָן לְתַלְאֹות. חֹלְפָות וּבָאֹות. וּבְכָל שָׁעָות מַאֲרָעָות: בְּכָל
הַרְגָּעִים לְפָגָעִים. וּבְכָל הַיָּמִים עַלְיוֹ אִימִים: אֵם רַגְעָן יַעֲמֵד בְּשַׁלּוּם.
פָּתָע תְּבִיאָהוּ הָוָא: אוֹ בְּמַלְחָמָה יָבָא וְחַרְבָּתָגְפָהוּ. אוֹ קַשְׁתָּה נְחוֹשָׁה
תְּחִלְפָהוּ: אוֹ יַקְיָפָהוּ יָגּוֹנִים. אוֹ יַשְׁטַפְוָהוּ מִים זְדוֹנִים. אוֹ יַמְצָאָהוּ

חַלְאִים רָעִים וּנְאָמָנים: עַד יִהְיֶה לְמַשָּׁא לְנַפְשׂוֹ. וַיַּמְצָא מְרוֹתָה פְּתַנִּים בְּדֶבֶשׂ: וּבָעֵת כִּאֲבוֹ יִגְדֶּל. שְׁכַלוֹּ יִדְלֶ: וַיַּגְעַרְתִּים יִתְקַלְּטוּ בָּוֹ. וַיַּהְיֶה לְטָרָח עַל יוֹצָאִי מַעֲיוֹ. וַיַּהְגְּבַרְתִּוּ לוֹ בְּלַיְלָה: וַיַּבָּא עַתָּה יֵצֵא מַחְדָּרוֹ לְחַצֵּר מִותָּה. וַיַּמְצָא חַדְרָיו לְצַלְמֹות: וַיַּפְשִׁיט רַקְמָה וְתוֹלָע. וַיַּלְבְּשׂ רַמָּה וְתוֹלָע: וַיַּעֲפֵר יִשְׁבֵב. וַיַּשְׁוב אֶל הַעֲפֵר יִסְׁדֹּו אֲשֶׁר מִמְּנוּ חָזֶב: וַיַּאֲישׁ אֲשֶׁר אֶלְהָה לוֹ מַתִּי יִמְצָא עַת תְּשֻׁבָּה. לְרַחֵץ חַלְאָת מִשְׁוֶבֶת. וַיַּהְיֶם קָצֵר וּמְפָלָאָה מִרְבָּה: וַיַּנְגְּשִׁים אֲצִים חָשִׁים וּרְצִים: וַיַּהְזִמוּ מִמְּנוּ שׂוֹחֵק. וּבַעַל הַבַּיִת לֹוחֵק: לְכָנּוּ נָא אֱלֹהִי זָכָר אֶלְהָה הַתְּלָאוֹת. אֲשֶׁר עַל אָדָם בָּאֹתָה: וְאַם אָנִי חַרְעָוֹתִי. אַתָּה חִיטִּיבָה: וְאַל תָּגַמֵּל מִדָּה בְּמִדָּה. לְאַישׁ אֲשֶׁר עַזְוֹנוֹתִיו בְּלִי מִדָּה. וּבְמֹתוֹתוֹ יַלְךְ בְּלִי חִמָּדָה:

אֱלֹהִי. אֵם עֲזֹנוֹ מִגְשָׂא גָּדוֹל. מַה תַּעֲשֶׂה לְשָׁמֶךָ הַגָּדוֹל: וְאֵם לֹא אָוחֵיל לְרַחְמֵיהַ. מַיְ יִחְוֹם עַלְיָ חַוֵּץ מִמְּהָ. לְכָנּוּ אֵם תְּקַטְּלָנִי. לְכָנּוּ אֵיחָל. וְאֵם תַּבְקַשׁ לְעַזְוֹנִי. אָבְרָהָם מִמְּךָ אֶלְיהָ. וְאַתְּבָסָה מִחְמָתָה בְּצָלָה: וּבְשׁוֹלֵי רַחְמֵיכָ אֲחֹזֵיק עַד אֵם רַחְמָתָנִי. וְלֹא אָשְׁלָחָכָ פִּי אֵם בְּרַכְתָּנִי: זָכָר נָא כִּי בְּחַמֵּר עֲשִׂיתָנִי. וּבְאֶלְהָה הַתְּלָאוֹת נְסִיתָנִי: עַל כָּן לֹא תִּפְקַד עַלְיָ בְּמַעְלָיָ. וְאַל תַּאֲכִילָנִי פָּרִי פָּעָלִי: וְהַאֲרֵד לִי אָפָּח וְאַל תִּקְרִיב יוֹמִי. עַד אֲבִינוּ צְדָה לְשָׁוב אֶל מִקְומֵי. וְאַל תִּחְזֹק עַלְיָ לִמְהֹר לְשַׁלְחָנִי מִן הָאָרֶץ וּמִשְׁאָרוֹת אֲשֶׁרְיָ אָרוֹרוֹת עַל שְׁבָמִי: וּבְחַעֲלוֹתָךְ בְּמַשְׁקָל עַזְוֹנוֹתִי. שִׁים לְכָנּוּ בְּכָפָ שְׁנִיהָ הַתְּלָאוֹתִי: וּבְזָכְרָה רְשָׁעִי וּמְרָדי. זָכָר עֲזֹנוֹ וּמְרוֹדי. וּשִׁים אֶלְהָה נְבָח אֶלְהָה: זָכָר נָא אֱלֹהִי כִּי זֶה כִּמָּה לְאָרֶץ נָוד אַנְפָתָנִי. וּבְבָור גָּלוֹת בְּחִנָּתָנִי. וּמְרָב רְשָׁעִי אַרְפָּתָנִי. וְלֹא שְׁרַפְתָּנִי. וַיַּדְעַתִּי כִּי לְטוֹבָתִי נְסִיתָנִי. וְאַמְוִינה עֲגִיתָנִי. וְלֹהִיטִּיב לִי בְּאַחֲרִיתִי. בְּמַבְתָּן הַתְּלָאוֹת הַבִּיאוֹתָנִי: לְכָנּוּ אֱלֹהִי יְהָמוּ עַלְיָ רַחְמֵיהַ. וְאַל תִּכְלֵה עַלְיָ זַעַם: וְאַל תָּגַמֵּלָנִי בְּמַעְבָּדִי. וְאַמְוֹר לְפָלָאָה הַמְּשִׁחָה דֵּי: וְמַה פָּעַלְתִּי וּוֹתְרוֹנִי. כִּי תַּבְקַשׁ לְעַזְוֹנִי: וְתִשְׁים עַלְיָ מִשְׁמָר. וְתִצְׁוְדֵנִי כְּתוֹא מִכְמָר: הַלָּא יִמְיַחְלֵפְךָ רַבָּם

וְאַיִם. וְהַגְּשָׁאָרִים יִמְקוּ בְּעֻזָּנוּם. וְאֵם הַיּוֹם לְפָנֶיךָ הַגְּנִי. מַחְרַ עַינִיכָּה
בַּיְ וְאַיִגְנִיכָּה. וְעַתָּה לְמַה אָמוֹת. בַּיְ תַּאֲכַלְנִי הַאֲשָׁה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת:

אֱלֹהִי, שִׁים עַינִיכָּה עַלְיָ לְטוֹבָה לְשָׁאָרִית יְמֵי הַמְּעֻטִים. וְאֶל תַּرְדַּף
הַשְּׂרִידִים וְהַפְּלִיטִים: וְתַהַפְּלִטָה הַגְּשָׁאָרָת מִבְּרֵד מַהֲיוֹתִי.
אֶל יִחְסַלְגֶה יַלְקָ אֲשָׁמוֹתִי: בַּיְ יַצִּיר כְּפִיר אָנִי. וְמַה יִסְפּוּ לְךָ בַּיְ רַפְּמָה
תִּקְחַנִּי לְאַכְלָל. יִגְעַץ בְּפִיר בַּיְ תַּאֲכֵל:

יְהִי רָצֵן מִלְפָנֶיךָ יְהֹוָה אֱלֹהִי, לְשׁוֹב עַלְיָ בְּרָחָמִים. וְלַהֲשִׁיבֵנִי
בְּתִשׁוֹבָה שֶׁלְמָה לְפָנֶיךָ. וְלַתְחַפֵּתִי תְּכִין לִפְנֵי וְתַקְשֵׁיב אָזְנָגָה.
וְתַפְתַּח לִפְנֵי בְּתֹרְתָּךְ. וְתַطַּע בְּרָעִוָּנִי יְרָאָתָךְ: וְתַגְזַר עַלְיָ גּוֹרוֹת
טוֹבָות. וְתַבְטַל מִעַלְיָ גּוֹרוֹת רְעוֹת: וְאֶל תַּבְיאַנִי לִיְדֵי נֶסֶיּוֹן. וְלֹא לִיְדֵי
בְּצִוּוֹן: וּמְכַל פְּגָעִים רְעִים הַצִּילָנִי. וְעַד יַעֲבֹר חֻוֹת, בְּצָלָךְ תִּסְתִּירֵנִי.
וְתַיהֲ אֵם פִּי בְּהַגְּנוֹנִי. וְשִׁמְוֹר דָּרְכֵי מְחֻטָּא בְּלָשׁוֹנִי: וְזַכְרֵנִי בְּזַכְרוֹן
וְרָצֵן עַמָּךְ. וְבָנֵנוֹ אַוְלֵמָךְ. לְרֹאֹת בְּטוֹבָת בְּחִירֵיךְ: וְזַכְנֵי לְשַׁחר
רְבִירָךְ הַשָּׁמֶם וְהַחֲרֵב. וְלַרְאֹתָךְ אָבָנָיו וְעַפְרוֹתָיו. וְרַגְבֵּי חַרְבוֹתָיו.
וְתַבְנֵה שׁוֹמְמוֹתָיו:

אֱלֹהִי. יְדֻעָתִי בַּיְ תַּמְתַחְגִּנִּים לְפָנֶיךָ יַלְצֹו עַלְיָהֶם מְעֻשִׁים טוֹבִים
אֲשֶׁר הַקָּדִימָנוּ אוֹ צְדָקָתֵיכֶם אֲשֶׁר חַרְימָנוּ. וְאַנִּי אֵין בַּיְ
לֹא צְדָקָ וְלֹא כְּשָׁר. לֹא חַסְדָּ וְלֹא יִשְׁרָה. לֹא תַחַנָּה. וְלֹא מְדַה טוֹבָה.
לֹא עֲבֹדָה וְלֹא תִשְׁׁוֹבָה: לְבָנָן, אֶל תִּסְתַּר פָּנִיךָ מִפְּנֵי. וּמִלְפָנֶיךָ אֶל
פְּשָׁלִיכָנִי. וּבָעַת מִן הַעוֹלָם תֹּצִיאָנִי. לְתַיִן הַעוֹלָם הַבָּא בְּשָׁלוֹם
תַּבְיאָנִי: וְעַם הַחֲסִידִים הַגְּסִיכִים וְהַמְּלִכִים בְּכָבֵוד תֹּשִׁיבֵנִי. וְעַם
הַמְּנֻנִים בְּחַלֵּד חַלְקָם בְּחַיִם, תִּמְגַנֵּנִי. וְלֹא אוֹר בָּאוֹר פָּנִיךָ תֹּפְנִינִי.
וְתִשְׁׁוֹב תַּחַנִּינִי: וּמִתְהֽוֹמוֹת הָאָרֶץ תִּשְׁׁוֹב תַּעֲלֵנִי: וְאָמַר אָזְדָה יְהֹוָה
בַּיְ אַנְפַּת בַּיְ יִשְׁׁוֹב אַפְּךָ וְתַנְחַמְּנִינִי. וְלֹךְ יְהֹוָה חַסְדָּךְ. עַל כָּל הַטּוֹבָה
אֲשֶׁר גַּמְלַתָּנִי. וְאֶשְׁר עַד יוֹם מוֹתֵי תַגְמַלְנִי. וּבְרָאָתָךְ הַטְהוֹרָה, אֶל
אַחֲר, תִּחְזַקְנִי. וּבְתֹרְתָּךְ הַתְּמִימָה תִּאֲמַצְנִינִי: וְעַל כָּל זה אַנִי חַיֵּב
לְהַזְדּוֹת לְתַחְלֵל לְשִׁבְחָ לְפָאָר (וְלַרְזּוּם וְלַבְּרֵךְ וְלַקְדֵשׁ וְלִיחְדָּאת
שְׁמֵךְ הַגְּדוֹלָה הַגְּבוֹר וְהַגְּנוֹרָא:

**בְּפִי יִשְׂרָאֵל תַּתְפֹּרֶךְ וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תַּתְקֹדֶשׁ וּבְקָרֶב קָדוֹשִׁים
תַּתְהַלֵּל וּבְלִחְקָת אַרְאָלִים תַּתְפֹּאֵר וְתַתְהַדֵּר:**

**תִּשְׁתַּבְחַ בְּפִי רְחוּמִיךְ תַּתְקֹדֶשׁ בְּפִי קָדוֹשִׁיךְ תִּתְרֹומֶם בְּפִי
מְלָאָכִיךְ תִּתְיחַד בְּפִי מִיחְדִּיךְ תִּתְנַשָּׂא בְּפִי מִנְשָׂאִיךְ
כִּי אֵין בָּמוֹךְ בְּאֱלֹהִים | אֲדֹנִי וְאֵין בָּמַעַשִּׁיךְ וּבָמְחֻנּוֹת חַיוֹת וְאוֹפְגִים
וּכְרוּבִים וּעִירִין קָדִישִׁין תִּתְנַשָּׂא וְתַתְעַלֵּה בְּשָׁמִים מִפְּעָל וְתִתְיחַד
בְּפִי מִיחְדִּיךְ בְּמוֹרָא וְפְחָד עַמָּה יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּשָׁמִים מִפְּעָל
וְעַל הָאָרֶץ מִפְּתַחַת אֵין עוֹד: יְהִי לְרַצְוֹן אָמְרִי פִּי וְהַגְּיוֹן לְבִי לְפִנֵּיה,
יְהֹוָה צָוֵרִי וְגָאֵלי:**

יש נהנים לומר קדיש "יהא שלמא" אחר כתר מלכות. וכחוב מהריין זצוקיל שיש שנহנו לומר השכבות עד שיגיע זמן המנחה. ויש שנהנו לומר השכבות בליל כפור. ויש נהנים לומר את מסכת יומה או הלכות עבדות יום הכהנים מהי"ד החזקה לרמב"ס, ויש הולכים לנוח מעט.

תפילה מנהה ליום הכיפורים

אמרים התקון, פרשת התמיד, קטורת, והוא רחום, אשורי ישבוי, סדר היום, מזמור היום ומזמור השבת, לדוד, חצי קדיש, כפי שמצויר במנחה לר"ה, ומצויא ס"ת ואומר: אל ארך אפיים וגומר. ומצויאים ספר תורה כמו בכל מנהה שבת. ועלים שלשה לקרוא בפרש עריות שבאהרי מות.

מנהה של יו"כ. בסידורי תימן הקדומים תפילה מנהה ליו"כ אינה מפורטת, אלא כתובה בקיזור, בראשי פרקים של התפילה. הסדר הוא: "זהו רחום, תהלה לדוד, ובא לציון, מזמור שיר ליום השבת, בחלק כתוב מזמור אותו היום, לדוד, ומצויאין ס"ת וקורין בו ג' בנן"א (בני אדם) בפרק' אחרי מות מן כמעשה הארץ מצרים) עד סוף הפרשה, והג' מפטיר בנביא כל ספר יונה כל ספר יונה בתורי עט'(ר), ומוסיף מי אל בМОך, וمبرך על הנביא וחותם בכברכת הנטפ' (רה) כדרך שהוא חותם בתפלה, ואומ' קדיש ועומדים ומתפלין תפלה מנהה כתפלה שחרית, ומהזיר ש"ז התפלה בק"ר (בקול רם). ואין אומ' נשיאות כפים במנחה זו ונופלין על פניהם, ואומ' לפניך אני כורע, ואנחנו לא נדע, יתגדל ויתקדש, עושה שלום". בחלק כתוב "וכל העם יושבין בבב"ה (בבית הכנסת) וקורין ודורשין עד שיגיע זמן הנעילה", ובחלק סליחות וברוב הסידורים לא כתוב כלל.

מהריין' בסיורו כתוב כמו הסידורים התימניים, בתוספת אותם Tosfot שהוסיף בתפילות אחרות, כמו: למנצח, פרשת התמיד והקטורת לפני והוא רחום כמו בכל מנהה, האמרה בזמן הוצאה והחזרת ס"ת, Tosfot אבינו מלכינו כמו בכל עשיית, אבינו